

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

כ באלול תשפ"ג, 6 בספטמבר 2023

לפני כבוד השופט רז נבון

התובע:

רביב דרוקר
ע"י ב"כ עו"ד נדב עשהאל

נגד

הנתבעים:

1. שמעון ריקלין
2. ינון מגל
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל דבורין

פסק דין

לפניי תביעה כספית ע"ס 150,000 ש"ח שעניינה פרסומים לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"; "חוק איסור לשון הרע").

א. תמצית טענות התובע

1. התובע, מר רביב דרוקר (להלן: "התובע"; "מר דרוקר") הינו עיתונאי חוקר, יוצר וכתב תוכנית התחקירים: "המקור" אשר משודרת בערוץ 13 (להלן: "התוכנית"; "המקור").
2. בתאריכים 21 ו-28 לדצמבר 2021, שודר בתוכנית תחקיר אודות התנהלותו, של מי שהיה ראש המוסד בעבר, מר יוסי כהן (להלן: "מר כהן"; "ראש המוסד"), כאשר לטענת התובע התחקיר הציג התנהלות לא תקינה של ראש המוסד, אגב ניהול רומן עם אישה נשואה, תוך פגיעה נטענת בביטחון המידע (להלן: "התחקיר").
3. ביום 22 בדצמבר 2021 פרסם הנתבע 1, מר שמעון ריקלין (להלן: "נתבע 1"; "מר ריקלין") בעמודי הפייסבוק והטוויטר שלו, כי הסיפור אודות מעלליו של ראש המוסד הוצע לשידור לערוצי תקשורת נוספים, על ידי הבעל הנבגד, מר גיא שיקר (להלן: "מר שיקר"), לרבות לחדשות 12, וכי הם דחו את הפנייה מפאת היותו של החומר "צהוב ורכילותי". עוד נטען ע"י מר ריקלין, כי התובע פרסם את התחקיר לצורך "חיסול חשבונות", ממניעים פוליטיים או ממניעים לא מקצועיים.
4. הפוסט שפרסם מר ריקלין בפייסבוק קיבל 2,600 חיבובים; 309 תגובות ו-234 שיתופים; הצינף שפרסם מר ריקלין בטוויטר, קיבל 1,119 לייקים, 51 ציוצים מחדש ו-7 ציוץ ציטוט. לטענת התובע, לא רק שאמצעי תקשורת אחרים לא דחו את מר שיקר, אלא הם חיזרו אחריו במרץ בניסיון לשכנע אותו להתראיין אצלם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

5. ביום 23 בדצמבר 2021 פרסם הנתבע 2, מר ינון מגל (להלן: "נתבע 2"; "מר מגל") פרסום העולה כדי לשון הרע בתוכנית בוקר בהגשתו ובהגשת העיתונאי מר בן כספית, ברדיו 103FM. הפרסום שבוצע היה זהה לפרסום שביצע מר ריקלין. גם מר מגל חזר על כך, כי מר שיקר ניסה לעניין גורמי תקשורת אחרים בסיפורו אך הם דחו אותו לאור העובדה, כי מדובר בסיפור "צהוב ורכילות".
6. התובע סבור, כי מדובר בשקר זדוני שתואם על ידי הנתבעים. הימנעותם של הנתבעים מלבקש את תגובתו של התובע מלמדת על הזדון שבהוצאת הדיבה עליו. התובע סבור, כי מדובר ב"פייק ניוז", קרי דברי דיבה מכפישים תוך הטעיית הציבור. השקר נועד ליצור תודעה ציבורית כוזבת כאילו מר כהן הוא הקורבן בפרשה, וכי התובע שידר כביכול את התחקיר שלא מנימוקים עיתונאיים, אלא לצורך "חיסול חשבונות" עם יריבים פוליטיים.
7. ביום 21 במרץ 2022 שלח ב"כ התובע מכתבי התראה לנתבעים במסגרתם נדרשו לפרסם הודעת התנצלות ולשלם פיצוי כספי, ואולם הנתבעים לא טרחו להשיב לפניות.
8. התובע מבקש לחייב את נתבע 1-מר ריקלין בפיצוי בסך של 100,000 ₪ ואת מר מגל בפיצוי בסך של 50,000 ₪. השוני בפיצוי הנדרש נובע מכך, כי נתבע 1 הפיץ את הפרסום בשתי רשתות חברתיות וזכה לשיתופים רבים, וכמו כן, נתבע 1 הוסיף, כי המניע לתחקיר היא "חיסול חשבון" עם יריב פוליטי של התובע.

ב. תמצית טענות הנתבעים

9. הנתבעים סבורים, כי דין התביעה להידחות.
10. למיטב ידיעת הנתבעים, אנשי מערכת ערוץ 12 (או מי מהם) דחו את פנייתו של מר שיקר לפרסם אצלם את התחקיר מכיוון שמדובר ב"סיפור צהוב ורכילות". את המידע קיבלו הנתבעים ממקור פנימי בערוץ 12 שאישר זאת ואף השתמש בעצמו בנוסח הנ"ל.
11. הנתבעים, שהינם אנשי תקשורת פרסמו את הדברים על סמך מידע שהועבר אליהם. מר ריקלין פרסם את המידע ברשתות החברתיות ביום 22 בדצמבר 2021. מר מגל עשה כן בתוכניתו ברדיו ביום 23 בדצמבר 2021.
12. גם עיתונאים נוספים כגון מר דוד ורטהיים (להלן: "מר ורטהיים") מאתר "וואלה" ומר יואב יצחק (להלן: "מר יצחק") פרסמו דברים דומים. כך פרסם ורטהיים, כי בחדשות 12 היו במגע עם מר שיקר וחשבו שענייני הרומן היו פחות חשובים לפרסום, לעומת טענה על פיטורים של מר שיקר שכנטען הייתה חשובה לפרסום; מר יצחק טען כך על פי הנטען, כי הגב' אילנה דיין מהתוכנית "עובדה" דחתה את התחקיר שהוצע לה מכיוון שלא הייתה יכולה לבטוח באמיתות דבריו של מר שיקר.
13. הנתבעים מציינים, כי על הפרסומים של מר ורטהיים ושל מר יצחק בחר התובע שלא להגיב והדבר ממחיש את המטרה של תביעה זו, שהינה השתקה ופגיעה בחופש הביטוי של הנתבעים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

14. הנתבעים לא המציאו את הטענה, לפיה ערוץ 12 דחה את מר שיקר, אלא שמעו על כך ממקור פנימי.
15. כך או כך, לכנות תחקיר כ"צהוב ורכילותי" אינו יותר מאשר דין וחשבון הוגן ונכון לגביו, שכן רובו ככולו עסק ברומן של ראש המוסד לשעבר ובבעל הנבגד (מר שיקר). על כן, גם אם לא היו הנתבעים שומעים, כי בחדשות 12 דחו את התחקיר מפאת היותו בלתי מבוסס ורכילותי, הרי שמדובר היה בהבעת דעה לגיטימית.
16. גם הטענה לפיה התחקיר נועד לצורך "חיסול חשבונות" ממניעים פוליטיים הינה הבעת דעה לגיטימית. התובע ידוע כבעל עמדות המזוהות עם מחנה השמאל, הוא נמנה על מתנגדיו החריפים של ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, ופרסומיו מוטים ואגרסיביים כנגד אנשי הימין ומנהיגיו. מדובר לטענת הנתבעים בתובע אקטיביסט שמאלן, תועמלן של ממש, אשר לא יהסס, כך לטענתם ללכת רחוק עם סיפורים שיכתימו אנשי ימין.
17. הנתבעים סבורים, כי מר דרוקר ביקש להכתים את מר כהן, עליו דובר, כי ביום מן הימים עשוי להיות מנהיג המחנה הלאומי ואולי מחליף אפשרי לראש הממשלה. התחקיר נועד אפוא להכפיש את שמו של מר כהן כדי למנוע ממנו להיכנס "ברגל ימין" לזירה הפוליטית.
18. לשיטת הנתבעים, אין מדובר בפרסום משמיץ ולתובע לא עומדת כל עילה לפי חוק איסור לשון הרע; הנתבעים הביעו עמדתם בתום לב על תחקירו של התובע; עומדת להם הגנת "אמת דיברתי"; הגנות תום לב לפי סעיפים 15(4) ו-15(6) לחוק; ואף אם יתברר, כי קיבלו מידע שגוי מהמקור הפנימי שלהם, הרי שהם היו משוכנעים באמיתות המידע ואמינות המקור ועל כן תעמוד להם הקלה נוספת לפי סעיף 19(2) לחוק.

ג. המסגרת הדיונית

19. קדם משפט ראשון בתיק התקיים לפניי ביום 17 בנובמבר 2022.
20. הוריתי לצדדים להגיש את ראיותיהם בתצהירים, כאשר צד שמבקש להעיד עד שלא בתצהיר יגיש בקשה בהקשר זה.
21. התובע הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו, וכן ביקש לזמן לעדות את מר שיקר שאינו מצוי בשליטתו (העד צוין ברשימת העדים של התובע).
22. הנתבעים הגישו תצהירי עדות ראשית מטעמם ובמסגרת ההודעה על הגשת תצהירי העדות הראשית ביקשו לזמן לעדות את העיתונאית גב' לי נעים מחדשות ערוץ 12 (להלן: "גב' נעים") על מנת לבסס את הטענה, כי מערכת חדשות 12 לא אישרה חלקים מהפרסום בשל היותו "צהוב" בחלקו האחד ולא ניתן לאימות בחלקו האחר, וכן את העיתונאי מר ורטהיים מאתר "וואלה" על מנת להגיש באמצעותו את הכתבה אותה פרסם ולהעיד אותו על תוכן הכתבה. נעתי לבקשת הנתבעים והוריתי על זימון העדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

23. יוער, כי במהלך חודש יוני 2023 באה בקשתה של חברת החדשות של ערוץ 12, לבטל את זימונה של גבי נעים למתן עדות. בקשה זו נדחתה על יד תוך שהובהר, כי היא לא תיידרש להפר בעדותה חיסיון מקורות עיתונאיים.
24. ישיבת ההוכחות התקיימה ביום 9 ביולי 2023. בישיבה העיד התובע וכן מר שיקר (אשר עמד על החיסיון העיתונאי למעט ביחס לתכתובת מסרונים עם גבי נעים שהוגשה על ידו); העידו גם הנתבעים וגם גבי נעים ומר ורטהיים.
25. לאחר קבלת הפרוטוקול המוקלט זימנתי את הצדדים והצעתי להם הצעה לסיום המחלוקת. מעת שזו לא הייתה מקובלת על שני הצדדים, הגישו הצדדים את סיכומיהם בכתב, כאשר כתב הסיכומים האחרון הוגש בראשית חודש ספטמבר 2023. מכאן בשלה העת להכריע.

ד. דיון והכרעה

26. לאחר עיון בכתבי הטענות ולאחר ששמעתי את הצדדים והעדים ועיינתי בסיכומים סברתי, כי **דין התביעה להתקבל בחלקה הזניח בלבד (ובמילים אחרות- דין חלקה הארי של התביעה להידחות) שלא יהיה בו כדי להקנות פיצוי כלשהו לתובע, זאת נוכח הטעמים אשר יפורטו להלן.**

ד.1. המסד העובדתי והפרסומים :

27. בתוכנית "המקור" המשודרת בערוץ 13, שודרה בחודש דצמבר 2021 כתבת תחקיר בשני חלקים. החלק הראשון שודר ביום 21 בדצמבר 2021 והחלק השני שודר ביום 28 בדצמבר 2021.
28. התובע לא הגיש לתיק את התחקיר עצמו, והיו אלה הנתבעים אשר הפנו את המשפט לקישור במרשתת שבו מופיע החלק הראשון לתחקיר אשר שודר כאמור ביום 21 בדצמבר 2021. ציפיתי בו.
29. התחקיר ששודר מתייחס למערכת יחסים (רומן, לטענת התובע) בין מי שהיה ראש המוסד מר כהן לבין דיילת אוויר, אשר הייתה נשואה באותה העת למר שיקר. שמה של האישה אינו נזכר בתחקיר עצמו, אלא רק עיסוקה המקצועי.
30. התחקיר ששודר (ולענייננו- החלק הראשון, שלאחריו בא הפרסום) מציג את ההתרחשויות מנקודת מבטו של מר שיקר, אשר מספר למר דרוקר, כיצד החלה לטענתו מערכת היחסים בין מר כהן לבין מי שהייתה אשתו של מר שיקר באותה עת, וכיצד הוא (מר שיקר) ניסה למנוע את הקשר בין אשתו לבין מר כהן ואף נפגש עמו בעניין זה.
31. עוד מתייחס התחקיר לטענות לפיהן גילה לכאורה מר כהן מידעים מסווגים אגב מערכת היחסים (כגון: היכן הוא עתיד להימצא, מהו סיפור הכיסוי שלו כשהוא נוסע לחו"ל ועוד). התחקיר אף מתייחס למעורבות מסוימת של מר כהן במקום עבודתו של מר שיקר, אשר מצוי למעשה בבעלות גיסתו של מר כהן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

32. כאן המקום לציין, כי בתחילת התחקיר הסביר מר דרוקר, מדוע להבנתו אין מדובר בפרסום

בתקשורת על רומן מחוץ לנישואין, אלא בנושא המצריך תחקיר ופרסום:

"ערב טוב לכם. בתקשורת הישראלית לא נהוג לפרסם רומנים מחוץ לנישואים. כששמענו על הרומן של ראש מוסד יוסי כהן עם דיילת באל על, הנחנו שזה נופל תחת אותה קטגוריה. מעניין, רכילותי, לא לפרסום. כל זה עד שפגשנו את גיא שיקר. איש שוק ההון מרמת השרון. האמת, פעם ראשונה ששמעתי את הסיפור הגבתי אליו כמעט באדישות מסיבה אחת פשוטה- הייתי בטוח שהאיש הוזה. אין סיכוי שיוסי כהן התנהל כך. אין מצב שזה מה שראש המוסד סיפר לגיא שיקר. לא יכול להיות שיש סמסים כאלה והקלטות כאלה. למרבה התדהמה שיקר ששתק כמעט שנתיים מגובה באינספור ראיות שהופכות את הרומן של ראש המוסד לדבר כמעט הזוי, אפילו מסוכן. הנה הכתבה".

33. ביום 22 בדצמבר 2021 פרסם מר ריקלין בדף הפייסבוק שלו את הדברים הבאים (להלן):

"הפרסום בפייסבוק":

"הערב נפרסם בתכנית שלי:

הסיפור על יוסי כהן הוצע לכלי תקשורת שונים, כולל קשת 12 לפני שהוצע ל 13, אך הם סרבו בטענה שמדובר בחומר צהוב ורכילותי ושהם לא עוסקים בכך. היחיד שהסכים לפרסם את החומר זה היה רביב דרוקר. כי דרוקר מנסה לאורך השנים להיות מחסל סדרתי של אנשי ימין בולטים:

נתניהו וינטר כהן רשימה חלקית.

זה לא עיתונאי.

זו לא עיתונות.

זה רפש".

34. ביום 22 בדצמבר 2021 פרסם מר ריקלין בדף הטוויטר שלו את הדברים הבאים (להלן):

"הפרסום הראשון בטוויטר":

"הערב נפרסם בתכנית שלי:

הסיפור על יוסי כהן הוצע לכלי תקשורת שונים, כולל קשת 12 לפני שהוצע ל 13, אך הם סרבו בטענה שמדובר בחומר צהוב ורכילותי ושהם לא עוסקים בכך. היחיד שהסכים לפרסם את החומר זה רביב דרוקר. אתם יודעים כבר למה".

35. מר דרוקר צפה בפרסום הראשון בטוויטר, והגיב לפרסום עוד באותו היום כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

"זה שקר גס ומציע לך לחזור ממנו. קשת וערוצי תקשורת אחרים ניהלו מסע חיזורים מאוד ממושך ועקשני אחרי שיקר, הן המהדורה והן "עובדה".

36. ביום 22 בדצמבר 2021 השיב מר ריקלין בדף הטוויטר שלו למר דרוקר בזו הלשון (להלן: "הפרסום השני בטוויטר"):

"רביב.

בניגוד אליך אני לא מפרסם רכילות.

בניגוד אלייך אני לא מנסה לחסל אויבים פוליטיים דרך חדר המיטות".

37. הנתבע 2, מר מגל, מנחה ביחד עם מר בן כספית תוכנית רדיו, ברדיו 103fm. ביום 23 בדצמבר 2021 התנהל השיח הבא בין מר מגל לבין המנחה הנוסף באותה התוכנית, מר כספית (להלן: "הפרסום בתוכנית"):

"מר מגל: אתמול דיברנו רבות על יוסי כהן ותחקיר שפל המדרגה של רביב דרוקר על חדרי המיטות של יוסי כהן ואיזו דיילת אז מתברר שהסיפור הוצע קודם לכלי תקשורת שונים כולל לקשת 12 שסירבו לקחת אותו כי זה חומר צהוב, רכילותי והם מסרבים להתעסק בנושא הזה והיחיד שפרסם את זה זה דרוקר, מדהים, אתה קראת לזה מופת של עיתונות אז מברר שהמופת של עיתונות הזו בקשת 12 לא רצו.

מר כספית: אתמול אני מבין שכאן 11 זה אחלה עכשיו אתה משבח את קשת 12 כשזה מתאים לשופר.

מר מגל: לגופו של עניין.

מר כספית: לא יודע מה הוצע למי. דרוקר פרסם לפני כמה חודשים את סיפור הדיילת ויוסי כהן הכחיש את סיפור הדיילת. אני חושב שזו הייתה מופת של עיתונות, התגלו דברים מאוד חשובים על המוסד, על ראש המוסד, לא מבין איך לא הייתה רעידת אדמה במוסד על ראש אגף אבטחה, לא מבין איך המלמ"ב לא פתחו אתמול בחקירה כשמתברר שהכל חשוף".

ד.2. לשון הרע - המסגרת הנורמטיבית:

38. בע"א 751/10 פלוני נ' אילנה דיין אורבך (8.2.2012) הובא תרשים הזרימה שיש לילך על פיו, בתביעות לשון הרע, לאמור:

"6. תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

עוברים לשלב הבא ובוחרים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם כנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחרים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים (לתיאור שונה במקצת של השלבים ראו בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי בפסקה 7 (פורסם בנבו), (4.8.2008))."

3.ד. האם מדובר בפרסומים העולים כדי לשון הרע?

39. "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול לפגוע בנכס היקר ביותר לאדם - שמו הטוב וכבודו כאדם בעיני עצמו ובעיני זולתו. היא ביטוי העלול להכתים את אישיותו בעיני הזולת, ולפגוע בביטחונו הפנימי גם כלפי עצמו. היא דבר העלול להרוס במחי יד, וכהרף עין, שם טוב שנבנה ועוצב במשך שנים רבות באופן שלא ניתן להחזירו לקדמותו, וכל פיצוי כספי לא ייטיב באופן אמיתי את הנזק שנגרם. פגיעתה של הדיבה רעה לא רק כלפי מושא לשון הרע עצמו, אלא גם כלפי סביבתו הקרובה - משפחתו, ילדיו וידידיו. היא עלולה לפגוע קשות בנפש האדם, וכן בעיסוקו ובמעמדו החברתי והכלכלי. היא עלולה לפגוע פגיעה ללא תקנה בטעם חייו ובאיכות חייו". ראו, ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי ואח', (4.8.2008).

40. לשון הרע כמובנו בסעיף 1 לחוק, צריכה לכלול אלמנטים של השפלה ולעג בעיני הבריות, ביזוי אדם בשל מעשיו, התנהגותו.

41. על מנת לברר האם הפרסום עולה כדי לשון הרע כמובנו בסעיף 1 לחוק, יש לפרש את הפרסום בהקשר אובייקטיבי. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר, כאשר ההגדרה הינה הגדרה רחבה.

42. משמעותו של הפרסום אינה תלויה בכוונתו של הנתבע, שכן כמובא לעיל המבחן הוא מבחן אובייקטיבי, והבחינה תהיה לפי המשמעות שקורא או שומע סביר היה מייחס למילים מושא התובענה (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 334).

43. נבחן אפוא את הפרסומים מושא ההליך דכאן.

פרסומיו של מר ריקלין:

44. את פרסומיו של מר ריקלין בפייסבוק ובטוויטר, ניתן לחלק למספר קטגוריות:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

אמירות לפיהן ערוצים אחרים סירבו קודם לכן לפרסם את הסיפור שכן מדובר בחומר "צהוב ורכילותי" -

45. הפרסום - "הסיפור על יוסי כהן הוצע לכלי תקשורת שונים, כולל קשת 12 לפני שהוצע ל-13 אך הם סירבו בטענה שמדובר בחומר צהוב ורכילותי ושהם לא עוסקים בכך. היחיד שהסכים לפרסם את החומר הזה היה רביב דרוקר" (הפרסום בפייסבוק).

"הסיפור על יוסי כהן הוצע לכלי תקשורת שונים, כולל קשת 12 לפני שהוצע ל-13, אך הם סרבו בטענה שמדובר בחומר צהוב ורכילותי ושהם לא עוסקים בכך. היחיד שהסכים לפרסם את החומר זה רביב דרוקר" (הפרסום בטוויטר).

46. המדובר בפרסומים, לפיהן התחקיר שפרסם מר דרוקר הוצע תחילה לכלי תקשורת שונים, אשר סירבו לפרסם אותו רק בשל היותו "צהוב ורכילותי". אינני מקבל את הטענה לפיה מדובר בהבעת דעה. דברים אלה אינם משקפים את עמדתו האישית של מר ריקלין בשאלה האם התחקיר היה "צהוב" (רכילותי) אם לאו, אלא יש בהם כדי לתת מידע אינפורמטיבי עובדתי לקוראיו, כי הסיפור מושא התחקיר נדחה קודם לכן, כך לטענתו, על ידי אחרים (כלי תקשורת עלומים וכן ערוץ 12), שסירבו לעסוק בו נוכח היותו "צהוב ורכילותי". מדובר בהצגת עובדות, כאשר "הצהוב והרכילותי" מיוחס לערוץ 12 ולסיבת הדחייה של הסיפור.

47. הדברים שנאמרו עולים לטעמי כדי לשון הרע, שכן יש בהם לכאורה כדי להשפיל את מר דרוקר, שמוצג כמי שעוסק בחומר רכילותי שנדחה קודם לכן על ידי גופי תקשורת אחרים, רק בשל העובדה, כי מדובר ברכילות שאין מקום לעסוק בה.

48. יחד עם זאת אציין כבר עתה, כי הגם שהדברים עולים כדי לשון הרע, הרי שמדובר בלשון הרע ברף נמוך במיוחד, שכן לא מיוחס למר דרוקר דבר שקר או בדיה או הטעיה. אין טענה שהדברים שפרסם אינם נכונים. המיוחס למר דרוקר הוא עיסוק בחומר "צהוב ורכילותי".

49. בהקשר זה אציין, כי בישראל פועלים גופי תקשורת ועיתונאים רבים, ובכלל זה כאלה העוסקים גם בתחום "צהוב ורכילותי". גם בהיבט האובייקטיבי קיים ציבור שצורך את אותם פרסומים רכילותיים ואינו רואה בפרסום "צהוב" עיסוק בזוי. ספק בעיני אם חוק איסור לשון הרע ובית המשפט הם האכסניה המתאימה לעלבונם של עיתונאים שמיוחס להם עיסוק בתחום אי' בעוד שהם עוסקים בתחום ב'.

50. גם מר דרוקר עצמו פתח את תחקירו בכך שסיפורו עוסק גם בתחום הרכילותי (אך הוא מקפל בתוכו מידע נוסף וחשוב להבנתו).

51. סברתי, כי ניתן בכל זאת לראות בדברים כלשון הרע, שכן הצגת עובדה עיתונאית שמתיימרת להיות כתבת תחקיר ככתבה שעוסקת רק ב"צהוב" וברכילות, עשויה לעלות כדי לשון הרע ולהציג את התחקירן באור שלילי, הגם שכאמור לעיל מדובר בלשון הרע ברף נמוך, שעובר אך בקושי את מחסום לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

אמירות בדבר תחקיר רכילותי -

52. הפרסום - "זה לא עיתונאי. זו לא עיתונות. זה רפש" (הפרסום בפייסבוק).
"בניגוד אליך אני לא מפרסם רכילות" (הפרסום בטוויטר).
53. אמירות אלה של מר ריקלין עולות לטעמי כדי הבעת דעה שאינה עולה כדי פרסום לשון הרע. חופש הביטוי מאפשר למר ריקלין להביע את דעתו על עבודתו העיתונאית של מר דרוקר ובכלל זה להשמיע דעה לפיה תחקיר שמתייחס לנעשה בחדר המיטות של אדם או נובע ממנו, עולה כדי רכילות.
54. "דעה, לעומת זאת, היא התרשמות סובייקטיבית, והיא אינה נכנסת לתבניות נוקשות של אמת ושקר. דעה עשויה להיות משכנעת, סבירה, הגיונית וכן גם להפך" (ראו, רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (30.5.2023)).
55. משמע- מר ריקלין רשאי להביע את דעתו על העבודה העיתונאית של מר דרוקר בקשר עם התחקיר מושא המחלוקת ועל הדעה זו, בין אם היא משכנעת ובין אם היא מופרכת ומכעיסה, יש לאפשר להשמיע אותה כחלק מעקרון חופש הביטוי.
56. כחלק מחופש הביטוי בעניינים ציבוריים בחברה, יש לאפשר שיח חופשי לצורך עיצוב עמדות פוליטיות וציבוריות בחברה (ע"א 751/10 פלוני נ' אילנה דיין, הנזכר לעיל). מר דרוקר ומר ריקלין אינם אנשי ציבור אלא עיתונאים/פובליציסטים ואולם כחלק מחופש הביטוי שמאפשר עיצוב עמדות פוליטיות, יש לאפשר לעיתונאים השמעת ביקורת, לכאן או לכאן.
57. קיים לטעמי אינטרס ציבורי מובהק לאפשר שיח אודות התכנים העיתונאיים. ודוק- לעניין חופש ביטוי פוליטי, "אמת המידה היא ברף גבוה, מחמירה, נחושה לספק הגנה אפקטיבית לזכות היסוד של חופש הביטוי הפוליטי, גם במקרים שהביטוי צורם לאוזן וקשה לעיכול" (עע"מ 1798/20 עמותת פורום המזרח התיכון ישראל נ' עיריית תל אביב (7.1.2021)). אציין בהקשר זה לזכותו של מר דרוקר, כי גם במסגרת ניהול ההליך הוא הבהיר, כי לא היה מגיש את תביעתו אם הדברים היו מתמצים בהבעת דעה אודות עבודתו העיתונאית, וכי זו הוגשה נוכח הטענות העובדתיות הלא נכונות לשיטתו שיוחסו לעבודתו.
58. תוצאת הדברים הינה אם כן, כי אמירות אלה בדבר תחקיר רכילותי אינן עולות כדי לשון הרע.

אמירות לפיהן שיקוליו של מר דרוקר הם פוליטיים והוא מנסה "לחסל" בסדרתיות אנשי

ימין בולטים-

59. הפרסום - "כי דרוקר מנסה לאורך השנים להיות מחסל סדרתי של אנשי ימין בולטים: נתניהו וינטר כהן רשימה חלקית". (פרסום בפייסבוק).
"בניגוד אליך אני לא מנסה לחסל אויבים פוליטיים דרך חדר המיטות" (פרסום בטוויטר).
60. אדם סביר שקורא את הדברים מסיק, כי מר דרוקר פרסם התחקיר, שלא כחלק מעבודה עיתונאית, אלא נוכח העובדה, כי לפנינו אדם אשר מונע מרצון לפגוע באנשי ימין בולטים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22-דרוקר נ' ריקלין ואח'

61. פרסום מעין זה עולה כדי לשון הרע, שכן יש בו כדי להשפיל ולבזות את מר דרוקר. יש בדברים כדי לגמד ולהעלים את עבודתו העיתונאית; את התחקיר; את ממצאיו; את מסקנותיו ואת התוכן שביקש מר דרוקר להעביר לציבור הצופים- הכל מוכתר תחת הכותרת- מדובר במי שמנסה לחסל באופן סדרתי אנשי ימין.
62. בפרקים הבאים אבחן אם מדובר בהבעת דעה אם לאו, ואולם את המשוכה הראשונה של הגדרת הדברים, כ-"לשון הרע" עובר מר דרוקר.

פרסומיו של מר מגל:

63. הפרסום של מר מגל היה מצומצם יותר ונעשה במסגרת תוכנית רדיו. במסגרת זו פרסמו על ידו אמירות זהות למעשה לדבריו של מר ריקלין על כך שערוצים אחרים סירבו לפרסם קודם לכן את הסיפור שכן מדובר בחומר "צהוב" ורכילות.
- "אתמול דיברנו רבות על יוסי כהן ותחקיר שפל המדרגה של רביב דרוקר על חדרי המיטות של יוסי כהן ואיזו דיילת אז מתברר שהסיפור הוצע קודם לכלי תקשורת שונים כולל לקשת 12 שסירבו לקחת אותו כי זה חומר צהוב, רכילותי והם מסרבים להתעסק בנושא הזה והיחיד שפרסם את זה זה דרוקר, מדהים, אתה קראת לזה מופת של עיתונות אז מברר שהמופת של עיתונות הזו בקשת 12 לא רצו".
64. אמירות לפיהן מדובר בתחקיר על חדרי מיטות ואמירות ציניות על כך שמדובר ב"מופת" של עיתונות או "שפל המדרגה", הן בגדר הבעת דעה שמוגנת בחופש הביטוי. אין מדובר בפרסום לשון הרע.
65. מעבר לכך, וכפי שציינתי בענייניו של מר ריקלין, קביעות עובדתיות לפיהן מתברר ש-"הסיפור הוצע קודם לכלי תקשורת שונים כולל לקשת 12 שסירבו לקחת אותו כי זה חומר צהוב, רכילותי והם מסרבים להתעסק בנושא הזה", הן אמירות עובדתיות אשר עולות כדי לשון הרע.
66. **סיכום ביניים** - במסגרת תביעה זו, ניתן לייחס לנתבעים פרסומים העולים כדי לשון הרע, ביחס לטענתם העובדתית לפיה הסיפור על ראש המוסד לשעבר מר כהן הוצע לכלי תקשורת שונים (לפני שהוצע לתובע), אלא שאלה סירבו לעשות בו שימוש, שכן מדובר בחומר "צהוב ורכילותי", בעוד שהם אינם עוסקים בכך. ניתן גם לייחס פרסום לשון הרע למר ריקלין שעה שטען שמר דרוקר מנסה "לחסל" באופן סדרתי אנשי ימין.
- ד.4. לנתבעים הגנת "אמת בפרסום" ביחס לחלק מהפרסומים:**
67. הגנת "אמת בפרסום" משקפת את נכונות המחוקק להתיר פרסומים שיש בהם פגיעה בשם הטוב, וזאת בכפוף לכך, כי מתקיימים שני תנאים: (1) מדובר ב"אמת" (2) מדובר במידע שיש בו עניין לציבור (ר' ע"א 844/12 דניאל מולקנדוב נ' שרה פרוש (22.2.2017)).
68. לעניין יסוד "האמת", הרי שזה נוגע למידת ההתאמה בין תוכן הפרסום לבין המציאות האובייקטיבית, כפי שהיא מוכחת, כאשר נטל ההוכחה בדבר אמת בפרסום מוטל על המפרסם (ע"א 326/68 אסא נ' ליבנה, פ"ד כג (2) 23, 25 (1969)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

69. "בהגנה זו יש לבחון, אם הפרסומים הם אמת. יש לערוך בדיקה עובדתית. ההגנה לא נשללת בשל אי הוכחת "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש", אך ברור שהפרסום בכללותו צריך להתברר כאמיתי על מנת ליהנות מהגנת סעיף 14 לחוק" (ע"א (ת"א) 20727-09-20 **ידיעות אחרונות נ' אם תרצו** (7.2.2021)).

70. לטענת הנתבעים (סעיף 40 לכתב הגנתם), הם דיברו אמת באשר לדחיית ערוץ 12 את גיא שיקר, זאת לפי מקור פנימי. דא עקא, שהנתבעים בחרו שלא לחשוף את אותו מקור נטען, וזו זכותם, אלא שהמשמעות היא, כי הגנת אמת בפרסום אינה עומדת לנתבעים נוכח אותו מקור עלום.

71. אלא שמבלי לגרוע מן האמור, זימנו הנתבעים לעדות את **גב' נעים**, כתבת חדשות 12 אשר העידה, כי אכן התקבלה החלטה בחדשות 12 **שלא לפרסם** את הסיפור של מר שיקר. ראו עמ' 104 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות מיום 9 ביולי 2023, בש' 16-21 :

"זה עלה לדיון אצלנו במערכת והייתה החלטה שסוגית הרומן היא סוגיה שהיא פחות, שיש בה פחות ערך עיתונאי. בדקנו את סוגית המיקומים, הדברים שהיו בתחקיר של דרוקר. זה היה נראה לנו פחות רלוונטי. סוגית הפיטורין הייתה נראית רלוונטית, ועל כן, ועל כן נכנסנו בה, וגם פרסמתי ידיעה בהקשר הזה" [ההדגשה אינה במקור]

72. ראו גם את הדברים הבאים של הגב' נעים מאותה ישיבת הוכחות :
(עמ' 103, ש' 18-24) :

" ש : נאמר לך אי פעם על ידי אחד העורכים שלך שזה לא ישודר?
שהסיפור הזה לא ישודר?
ת : כן.
ש : שהוא לא ישודר בכלל?
ת : גרמו לי,
ש : כולל הריאיון?
ת : גרמו לי להרגיש שזה לא ישודר. כן. כן. הייתה החלטה שזה לא,."

וכן (עמ' 101, ש' 19-30) :

"העדה, גב' נעים : המערכת ידעה על הרומן. היא חשבה שלא נכון להיכנס לפרסום בהיבט הזה. היא חשבה שכן נכון, בהנחה ויש לקשר הזה איזו שהיא השפעה על הליך הפיטורין של שיקר, שם נכון היה, שם יש שם ערך עיתונאי. ועל כן פרסמנו את, את הזווית הזו כפי, כפי שיכלנו. כפי שראינו לנכון.
ש : אני, אבל רק אני רוצה למקד אותך. ברור שמתוך קטע האייטם ששידרת, שמדובר ברומן. יש ספק בזה?
ת : אנחנו לא אמרנו רומן."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

ש: אה, לא אמרתם, אבל דיברתם על קשר בין הדיילת ובין יוסי
כהן שבגלל זה. מה,
ת: יש ספק לדעתי.
ש: יש ספק?
ת: כן."

73. דבריה אלה של גב' נעים בדבר החלטה שהתקבלה בחדשות 12 שלא לשדר את הדברים נוכח היעדר ערך עיתונאי של סוגיית הרומן, **עולים לטעמי כדי טענת "אמת בפרסום"** שבה יכולים הנתבעים לאחוז, זאת ביחס לטענת הנתבעים, כי גוף תקשורת מסוים החליט שלא לפרסם את הדברים נוכח היעדר ערך עיתונאי. הדברים מתכתבים עם טענת "צהוב ורכילות" שאותה העלו הנתבעים. גם אינטרס ציבורי שנמנה על רכיבי ההגנה, קיים - בשים לב לכך, כי מדובר בפרסום עיתונאי.

74. גם מסרון שהחליף מר שיקר עם גב' נעים ותוכנו מופיע בעמ' 50 לפרוטוקול (ש' 20-23): **"לראשונה דיברתי אצלך, אני חושב שהכי נכון שנדבר. אני חושב שעוד תקופה אחרי שיירגעו הרוחות, פסיק, וגם הבוסים שלך שלא הסכימו לספק על רומן כי כמו שאמרת לי יש נורמה שלא לספר על רומנים, 2 נקודות. אבל יכול להיות בהמשך נוכל לספר זווית אחרת"**, מלמד על קושי של חדשות 12 לפרסם את הסיפור.

75. בסיכומיו (ס' 13) טוען מר דרוקר, כי גב' נעים שיקרה בעדותה; כי היא חיזרה אחרי מר שיקר וכי ההתכתבויות שצירף מר שיקר מלמדות על כך. מר דרוקר טוען, כי "אין כל אפשרות הגיונית, ולו דחוקה, שראיון מקיף לגב' נעים בפנים גלויות לא היה משודר". לא מצאתי בסיס ראייתי לטענות אלה של מר דרוקר ואינני יכול לקבלן. גם הטענות בסיכומי התשובה של מר דרוקר, לפיהן גב' לי נעים היא המקור של מר מגל שלא גולה על ידי הנתבעים לא הוכחו.

76. התוצאה היא, כי הנתבעים הוכיחו טענת "אמת בפרסום" לפיה חדשות 12 הכירו את הסיפור ובחרו שלא לפרסם אותו (היה פרסום קודם בפנים לא גלויות לגבי טענת הפיטורין, מספר חודשים קודם לכן). די בכך כדי להקים טענת "אמת בפרסום" ביחס לטענה לפיה חדשות 12 סירבו לפרסם את הסיפור שאותו פרסם התובע נוכח היעדר ערך עיתונאי-ובמילים אחרות "צהוב ורכילות".

77. הגנה זו של "אמת בפרסום" אינה עומדת לנתבעים ביחס לטענתם בדבר גופי תקשורת שונים (מלבד חדשות 12), כמו גם ביחס לתוכניות נוספות "בקשת 12" כהגדרתם בפרסומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

5.ד. אשר להגנת תום לב :

סעיף 15(4) לחוק-

78. "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו- הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".

79. **אינני סבור, כי הוראות סעיף זה רלוונטיות לפרסומי לשון הרע שביצעו הנתבעים בקשר עם סיבת הסירוב של חדשות 12 או כלי תקשורת אחרים, שכן הפרסומים שעולים כדי לשון הרע הם בגדר עובדות** (טענה לפיה חדשות 12 דחו את הפרסום בשל כך שהוא צהוב ורכילותי). אין מדובר כלל בהבעת דעה.

80. מבלי לגרוע מן האמור, סברתי, כי דבריו של מר ריקלין לפיהם : **"דרוקר מנסה לאורך השנים להיות מחסל סדרתי של אנשי ימין בולטים"**, יכולים לחסות תחת הבעת דעה, גם אם אינם אמת (שכן הדבר לא הוכח בתיק). הבעת דעה כאמור היא התרשמות סובייקטיבית, והיא אינה נכנסת לתבניות נוקשות של אמת ושקר. מר ריקלין רשאי לסבור, כי מר דרוקר נוטה כנגד אנשי ימין. זוהי דעתו ודומה שגם האדם הסביר יכול להסיק, כי המסקנה המשמיעה היא פועל יוצא של הבעת דעה.

81. כמובא לעיל, דעה אישית לא צריכה להיות נכונה או הגיונית. היא יכולה להיות גם מופרכת ואולם במסגרת האיזון המתבקש נוכח חופש הביטוי, יש מקום לאפשר השמעת דעות לכאן ולכאן, לרבות אודות תחקירים עיתונאיים (אף ללא צורך בקבלת תגובה).

82. לעיתונות בישראל ולעיתונאים עצמם תפקיד מרכזי בהנגשת מידע לציבור ותיווכו. בעידן הנוכחי, שבו קיים ריבוי ערוצי תקשורת לרבות במרשתת, מתווך לציבור מידע רב, לרבות כזה שאינו בגדר העברת מידע אינפורמטיבי ותו לא.

83. קיים לטעמי אינטרס ציבורי מובהק לאפשר שיח אודות התכנים העיתונאיים, ובכלל זה יש לאפשר הבעת דעה אודות הטיות אפשריות לכאן או לכאן בסיקור עיתונאי, לרבות ממניעים פוליטיים. ודוק- לענין חופש ביטוי פוליטי, **"אמת המידה היא ברף גבוה, מחמירה, נחושה לספק הגנה אפקטיבית לזכות היסוד של חופש הביטוי הפוליטי, גם במקרים שהביטוי צורם לאוזן וקשה לעיכול"** (עע"מ 1798/20 עמותת פורום המזרח התיכון ישראל נ' עיריית תל אביב שנזכר לעיל).

84. למען הסר ספק ולהנחת הדעת, הנתבעים לא ביססו כל מסד ראייתי לפיו השיקול של מר דרוקר בפרסום היה פוליטי, על אחת כמה וכמה שעה שלא הוכח שלעת הזו מושא התחקיר מר כהן פנה לפוליטיקה ואולם לצורך הדיון דכאן, המדובר בהבעת דעה שיש לאפשר אותה בתוך קהל הרעיונות והדעות, גם אם זו אינה נכונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

סעיף 15(6) לחוק-

85. "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו- הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בביקורת כזאת – הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה".

86. הסעיף אינו רלוונטי לענייננו, שכן הוא מתייחס להבעת עמדה על יצירה. בענייננו, הפרסום הנוגע לסירוב ערוצי התקשורת לשדר את התחקיר, עולה כדי קביעות עובדתיות שמתייחסות לשיקולי חדשות 12 לפרסם כתבה אם לאו. אין בדברים הבעת עמדה או התייחסות "ליצירה", ככל שמבקשים הנתבעים להתייחס לתוכנית כאל יצירה.

6.ד. סיכום ביניים :

87. "יצאנו לדרך" עם קביעה לפיה ניתן לייחס לנתבעים פרסומים העולים כדי לשון הרע, ביחס לטענתם העובדתית, לפיה הסיפור על ראש המוסד לשעבר מר כהן הוצע לכלי תקשורת שונים לפני שהוצע לתובע והם סירבו לעשות בו שימוש, שכן מדובר בחומר "צהוב ורכילותי". עוד קבעתי, כי ניתן לייחס פרסום לשון הרע למר ריקלין, שעה שטען שמר דרוקר מנסה "לחסל" באופן שיטתי אנשי ימין.

88. אלא שאז עברנו לשלב ההגנות והתחווור, כי לנתבעים עומדת טענת "אמת בפרסום" בנוגע לסירוב חדשות 12 לפרסם את הסיפור בשל הטעמים שנטענו על ידי הנתבעים. כמו כן, למר ריקלין עומדת הגנת "הבעת דעה" ביחס להטייה הפוליטית שהוא מייחס לסיקור העיתונאי של מר דרוקר.

89. נותרנו למעשה עם לשון הרע מצומצם ביותר ובגדרו לא הצליחו הנתבעים להראות, כי הסיפור שפורסם על ראש המוסד לשעבר, **סורב גם על ידי גופי תקשורת נוספים** (מלבד חדשות 12) לרבות על ידי תוכניות נוספות בערוץ 12 (שהרי הפרסום של הנתבעים התייחס לכלי תקשורת שונים, וכן לערוץ 12 בכללותו, ולא רק לחדשות 12), לרבות מאותם הטעמים שנטענו על ידם ("צהוב ורכילותי").

90. יחד עם זאת וכפי שהבהרתי לעיל, טענות על עיסוק ברכילות הן טענות העולות כדי לשון הרע ברף הנמוך ביותר.

7.ד. הפיצוי ותוצאות ההליך :

91. בע"א (ת"א) 53491-09-14 **דני בוברוב נ' ליאור קרמונה** (1.4.2015) עמד בית המשפט על השיקולים שיש לבחון בבואו לפסוק פיצוי כספי :

"הוא בוחן בין היתר את חומרת הפגיעה שארעה, תפוצת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

הפרסום מהווה שיקול חשוב ופרסום בתפוצה גדולה, כמו פרסום באמצעי תקשורת מחמיר את הפגיעה ומצדיק הגדלת פיצוי..."

כמו כן בית המשפט מייחס חשיבות בקביעת שיעור הפיצוי להתנהגות הניזוק ולמעמדו קודם לאירוע הפגיעה ונותן משקל גם להתנהגות הפוגע בעת הפרסום.

יש לתת משקל גם לנושא ההתנצלות ולדבקותו של הפוגע באמירות הפוגעניות בלא לחזור בו.

בית משפט גם עשוי להתחשב בקביעת שיעור הפיצוי בשמו הרע של הנפגע, אופיו, מעשיו, עברו – ככל שאלה נוגעים במישרין ללשון הרע. (ע"א 9258/04 חורי נ' חברת כל אל-ערב בע"מ [פורסם בנבו] תק-על 2005 (2) 4243, וכן ע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה (5) 510".

92. בע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' אלי עוזר (22.07.2015),

מנה בית המשפט העליון קריטריונים במקרה של פיצוי ללא הוכחת נזק:

"בפסיקת פיצויים לפי חזקה זו יעריך בית המשפט את הנזק ויקבע פיצויים מתאימים בהתחשב במעמדו של הניזוק בקהילתו; בהשפלה ובסבל שהוא חווה; בטיב הפרסום ובאמינותו; בהיקף התפוצה של הפרסום; ובמידת הפגיעה שיש בפרסום. עוד עליו להתחשב בהתנהגות הצדדים – המפרסם והנפגע – לפני ואחרי הפרסום"

93. אשר לכוונה לפגוע - כדי לקבוע, כי לשון הרע פורסמה ב"כוונה לפגוע", יש צורך להוכיח קיומו של יסוד של התנהגות זדונית, של כוונה של ממש לפגוע. ראו, רע"א 5022/13 יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ (8.9.2013).

94. כמובא לעיל, מצויים אנו בפרסום שבחלקו הסתבר להיות נכון (הסירוב הנטען של חדשות 12 ובחלקו האחר לא הצליחו הנתבעים לבסס טענת אמת בפרסום או הגנה אחרת ואולם מדובר בפרסום ברף נמוך של לשון הרע.

95. בשים לב לאמור, אני מעמיד את הפיצוי לו זכאי התובע מהנתבעים על הסך של 5,000 ₪. אולם, נוכח העובדה, כי מדובר בתביעה שהוגשה בסכום חסר הלימה לסכום לו זכאי התובע, כמו גם לעובדה, כי חלק מטענות התובע התחווירו להיות מוקשות ולא התקבלו, כמו גם שהנתבעים הפריכו חלק מטענות התובע ועומדות להם ההגנות שבדין, אני מחייב את התובע בתשלום הוצאות הנתבעים בסך של 5,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8007-04-22 דרוקר נ' ריקלין ואח'

96. תוצאת הדברים הינה אם כן, כי תביעת התובע מתקבלת בחלקה הזניח, ואולם הנתבעים לא ישלמו לתובע דבר בגין הליך זה. הסכומים מתקזזים אפוא.

97. מבלי לגרוע מכל האמור ולמען הסדר הטוב אציין, כי הפרסומים מושא הליך זה מתייחסים לתחקיר שעסק בשני צדדים שלישיים שלא היו חלק מהליך משפטי זה וקולם לא נשמע בהליך. למען הסדר הטוב אבהיר, כי אין בפסק דין זה כדי להביע כל עמדה באשר לאמיתות תוכן התחקיר מושא המחלוקת והוא מתייחס רק למחלוקת שבין הצדדים להליך.

המזכירות תדוור לצדדים.

ניתן היום, כ' אלול תשפ"ג, 06 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.

רז נבון, שופט

